

การศึกษาเรื่องความผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่พบบ่อยของนักศึกษาเอกภาษาจีน
ระดับต้นและกลางของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

A Study on Common Grammatical Errors of Middle and Lower - grade
Chinese Students in Faculty of Education, Silpakorn University

Received: January 22, 2019

Revised: December 12, 2019

Accepted: December 19, 2019

วนิดา ชูเกียรติวัฒนากุล (Wanida Chukiatwatthanakul)^{*}

ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์ (Sasinat Sankaburanurak)^{**}

หลี่ ลี่เจีย (Li Lijia)^{***}

เว่ย เจีย (Wei Jie)^{****}

วิชยา กรพิพัฒน์ (Witchaya Kornphiphat)^{*****}

บทคัดย่อ

เมื่อเปรียบเทียบกับภาษาไทย โครงสร้างทางไวยากรณ์ในภาษาจีนมีความแตกต่างกับภาษาไทยอยู่หลายจุด ซึ่งเป็นที่ชัดเจนอยู่แล้วว่าไวยากรณ์เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในทุกภาษา ดังนั้น เมื่อคนไทยเรียนภาษาจีน ถ้าผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาโครงสร้างไวยากรณ์จีนอย่างครอบคลุม ผู้เรียนก็จะไม่สามารถที่จะเรียนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้ ดังนั้นเพื่อที่จะแก้ปัญหานี้ คณะผู้จัดทำได้นำงานเขียนของนักศึกษาที่มีภาษาจีนอยู่ในระดับต้นและกลางของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรมาเป็นตัวอย่างในการสรุปหาข้อผิดพลาดทางหลักไวยากรณ์ที่พบบ่อยในการเรียนภาษาจีน โดยใช้การอธิบาย ตีความและการวิเคราะห์ และสุดท้าย เพื่อให้มีหลักทฤษฎีและการอ้างอิงที่เป็นรูปธรรมในการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาจีน เราจึงมุ่งเน้นไปที่ปัญหาที่มีอยู่ในการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาจีนและนำเสนอกลยุทธ์การเรียนการสอนที่เหมาะสม

คำสำคัญ: โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาจีน, การวิเคราะห์ความผิดพลาดทางไวยากรณ์, เทคนิคการสอน

^{*} อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาการสอนภาษาต่างชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
Lecturer, Teaching Chinese as a Foreign Language, Department of International Language Teaching, Faculty of Education, Silpakorn University., besttie_8359@hotmail.com, 090-985-2850

^{**} นักวิชาการอิสระ ดร.

Independent scholar Ph.D. , sankaburanurak@gmail.com, 089-860-6059

^{***} อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาการสอน ภาษาต่างชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
Lecturer, Teaching Chinese as a Foreign Language, Department of International Language Teaching, Faculty of Education, Silpakorn University., 940187361@qq.com, 063-809-3800

^{****} อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาการสอน ภาษาต่างชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Lecturer, Teaching Chinese as a Foreign Language, Department of International Language Teaching, Faculty of Education, Silpakorn University., 35913161@qq.com, 087-947-0412

^{*****} อาจารย์พิเศษสาขาสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาการสอนภาษาต่างชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
Special Lecturer, Teaching Chinese as a Foreign Language, Department of International Language Teaching, Faculty of Education, Silpakorn University. , 3221095824@qq.com, 095-768-7228

Abstract

Compared with Thai language, Chinese offers so many different grammar structures. It is obvious that grammar is the most important part of studying languages, so when Thai people learn Chinese, if they have no comprehensive grasp of Chinese grammar structures, they will not be able to master Chinese. Therefore, in order to solve this problem, we have collected corpus from the essays of the Middle and Lower - grade Chinese Students in Faculty of Education, Silpakorn University, concluded Thai students' common grammar errors, and described as well as illustrated results. Finally, In hope of being able to provide some theories and tangible reference on teaching Chinese grammar, we will focus on existing problems in teaching Chinese grammar and propose the suitable teaching strategy.

Keywords: Chinese grammar structure, grammar error analysis, teaching strategy

บทนำ

ปัจจุบัน กระแสนิยมการเรียนภาษาจีน ไม่เพียงอยู่ในประเทศในภูมิภาคเอเชียเท่านั้น แต่ยังแพร่ไปสู่ประเทศต่างๆทั่วโลก ทำให้การเรียนภาษาจีนในปัจจุบันเป็นที่นิยมอย่างมาก ซึ่งกระแสเหล่านี้ได้มาพร้อมกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วของจีน แม้แต่ในหนังสือพิมพ์ทางการเงินของอเมริกา ที่มีอำนาจมากที่สุดเช่น "The Wall Street Journal", "The Financial Times" ของอังกฤษและนิตยสาร "National Geographic" ของสหรัฐอเมริกา ก็ยังมีการดำเนินการเปิดเว็บไซต์เป็นภาษาจีน โดยผู้จัดทำเว็บไซต์ "Wall Street Journal" ภาคภาษาอังกฤษเปิดเผยว่า ผลกระทบของวัฒนธรรมจีนต่อโลกจะมีมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้สื่อต่างๆที่เป็นกระแสหลักทั่วโลกไม่สามารถละเลยผลกระทบของวัฒนธรรมจีนได้ แหล่งอ้างอิงจากนิตยสาร "Fortune" เปิดเผยว่าจากจำนวนบริษัท ข้ามชาติทั่วโลกกว่า 500 บริษัท มีประมาณ 2 ใน 3 ของบริษัททั้งหมดได้เปิดสาขาในประเทศจีนและส่วนใหญ่ก็มีเว็บไซต์ที่เป็นภาษาจีนด้วย นอกจากนี้ ในแต่ละปีจะมีชาวต่างชาติที่สนใจเรียนภาษาจีนเพิ่มขึ้นถึงปีละ 40% ตามสถิติในปี 2003 ประชากรประเทศต่างๆทั่วโลกที่เรียนภาษาจีนมีมากกว่า 30 ล้านคน โดยผู้รับผิดชอบดูแลองค์การการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน (เรียกว่า "ฮั่นป๋น") ภายใต้การดูแลของกระทรวงศึกษาธิการจีน กล่าวว่า "กระแสนิยมการเรียนภาษาจีน" ได้กลายเป็นปรากฏการณ์สากลไปแล้ว และในหลายปีที่ผ่านมา จำนวนของคนที่เรียนภาษาจีนที่มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยชาวต่างชาติที่สนใจในการเรียนรู้ภาษาจีนจะยังคงเพิ่มขึ้นอยู่ที่ประมาณ 40% ต่อปี

เช่นเดียวกับประเทศไทยในปัจจุบัน ผู้ที่สนใจเรียนภาษาจีนมีปริมาณเพิ่มขึ้น ซึ่งเกิดจากอิทธิพลของการมีบทบาทที่มากขึ้นทางด้านเศรษฐกิจของประเทศจีน โดยวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่เห็นว่าการเรียนภาษาจีนจะทำให้พวกเขาหางานทั้งในประเทศไทยและประเทศจีนง่ายขึ้น ทำให้ภาษาที่เคยมีบทบาทสำคัญในประชาคมโลกอย่าง ภาษาอังกฤษ ญี่ปุ่น และฝรั่งเศสมีบทบาทน้อยลงกว่าแต่ก่อน

ดังนั้นเพื่อรับมือกับกระแสความนิยมในการเรียนภาษาจีน หลายปีมานี้กระทรวงศึกษาธิการของไทยก็ได้บรรจุหลักสูตรภาษาจีนลงตามโรงเรียนต่างๆ พร้อมกับจัดกิจกรรมต่างๆ หรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาจีนมากขึ้น แต่ในการเรียนหรือการสื่อสารด้วยภาษาจีนของนักเรียนทุกวันนี้ยังประสบปัญหาหรือความลำบากอยู่ไม่น้อย รวมถึงด้านการเขียนที่มักจะประสบปัญหาในด้านไวยากรณ์อยู่บ่อยๆ จนกลายเป็นความผิดพลาด ด้วยเหตุนี้เพื่อให้เข้าใจถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบทำให้เกิดความผิดพลาดในการเรียนภาษาจีนของตัวผู้เรียนให้มากขึ้น คณะผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิจัยเพื่อนำความผิดพลาดต่าง ๆ นั้นมาวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุและแก้ปัญหาต่อไป ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะรวบรวมความผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนที่พบทั้งหมด และเลือกไวยากรณ์ที่นักศึกษาผิดมากที่สุดมาทำการศึกษา งานวิจัยฉบับนี้นอกจากจะเป็นประโยชน์ ในการเรียนการสอนภาษาจีนแล้ว ยังสามารถใช้เป็นข้อมูลในการเขียนแบบเรียนให้กับผู้ที่สนใจได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์

เป้าหมายหลักของวิจัยฉบับนี้คือ การวิเคราะห์โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาจีนและภาษาไทย โดยจะหยิบยกเอาวิจัยหรือบทความทั้งในและต่างประเทศมาอ้างอิงเป็นข้อมูล โดยใช้ทฤษฎีการเปรียบเทียบการใช้ภาษา การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด ภาษาระหว่างกลางและการเรียนรู้ภาษาที่สอง เพื่อเปรียบเทียบโครงสร้างและการวิธีใช้ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรบ้างโดยคณะผู้วิจัยจะใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณกับข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาจากงานเขียนของนักศึกษา ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง มาเก็บสถิติและวิเคราะห์ ความผิดพลาดในการเรียนภาษาที่สอง ในเรื่องของไวยากรณ์ของนักศึกษา และหาต้นเหตุของการใช้ไวยากรณ์ที่ผิด เพื่อศึกษาว่านอกจากสาเหตุหลักเรื่องอิทธิพลของภาษาแม่แล้วยังมีสาเหตุอื่นๆ อีกหรือไม่ เช่น ความยากของภาษาที่สอง การใช้หนังสือเรียนที่ไม่เหมาะสม การอธิบายที่ไม่ชัดเจนของผู้สอน อิทธิพลจากวัฒนธรรมสังคม เป็นต้น และนอกจากการวิเคราะห์สาเหตุดังกล่าวแล้ว คณะผู้วิจัยจะเพิ่มความเห็นในมุมมองอื่นๆ ด้วย เช่น จะใช้หนังสือเรียนเพื่อการสอนอย่างไรให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด จะพัฒนาหรือปรับปรุงวิธีการสอนอย่างไรให้มีประสิทธิภาพ เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิจัยฉบับนี้จะช่วยให้วงการการสอนภาษาจีน หรือครู อาจารย์ที่สอนภาษาจีนทุกคนได้รู้หรือเข้าใจความเชื่อมโยง ความเหมือน หรือความแตกต่างของไวยากรณ์ภาษาจีนที่เป็นอุปสรรคทำให้การใช้ไวยากรณ์ของผู้เรียนความผิดพลาด เพื่อนำไปวิเคราะห์ปรับปรุง และเป็นประโยชน์ต่อการสอนต่อไปในอนาคต ให้การสอนของทุกท่านมีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดีขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มประชากรในงานวิจัยฉบับนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิชาเอกการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 476341 การเขียนภาษาจีน 1 โดยนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชานี้มีทั้งหมด 33 คน ซึ่งมีระดับภาษาจีนอยู่ในระดับต้นถึงกลาง โดยคณะผู้จัดทำจะเลือกสุ่มจากการเขียนภาษาจีนในหัวข้อต่างๆที่นักศึกษาได้เขียนตลอดภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2560 มาจำนวน 100 ฉบับ เพื่อนำมารวบรวมข้อมูล สรุปผลและดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. รวบรวมข้อมูล : รวบรวมงานเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิชาเอกการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยเป็นงานเขียนจากรายวิชา 476341 การเขียนภาษาจีน 1 ในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2560 และสุ่มข้อมูลจำนวน 100 ฉบับ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
2. เก็บสถิติ : นำงานเขียนทั้ง 100 ฉบับมาหาข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เพื่อสรุปเป็นสถิติ
3. ศึกษาเปรียบเทียบ : หาข้อผิดพลาดจากการเรียงคำทางไวยากรณ์ในงานเขียน ความหมายและการใช้คำศัพท์ต่างๆ หาความเหมือนและความต่างของทั้งภาษาจีนและภาษาไทยแล้วนำข้อผิดพลาดนั้นๆ มาเรียงจัดลำดับ หลังจากนั้นเลือกไวยากรณ์ตัวที่นักศึกษาผิดพลาดมากที่สุดมาเป็นจุดหลักของงานวิจัยเพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป
4. วิเคราะห์ข้อมูล : นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาสาเหตุความผิดพลาดทางไวยากรณ์ โดยจะนำไวยากรณ์ที่นักศึกษาผิดพลาดมากที่สุดมาใช้ในการวิเคราะห์
5. ข้อเสนอแนะ : นำเสนอกลยุทธ์หรือวิธีการสอนที่เหมาะสม เพื่อแก้ไขปัญหาความผิดพลาดทางไวยากรณ์ดังกล่าว

ผลการวิจัย

จากงานเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เอกการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 476341 การเขียนภาษาจีน 1 จำนวน 100 ฉบับ มีผลการวิจัย ดังนี้

1. สรุปความผิดพลาดทางไวยากรณ์ในงานเขียนของนักศึกษาที่พบบ่อย
 - 1.1 การเรียงลำดับคำขยายต่างๆผิด 34%
 - 1.2 การใช้ประโยค “把” ผิด 25%
 - 1.3 การสับสนในการใช้คำช่วยเสริมโครงสร้าง “的、地、得” 20%
 - 1.4 การใช้คำเชื่อมผิด 14%
 - 1.5 การใช้ประโยคเปรียบเทียบผิด 6%
 - 1.6 การใช้คำเสริมบอกทิศทางผิด 1%

จากผลการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่าความผิดพลาดทางไวยากรณ์ในงานเขียนของนักศึกษาที่พบบ่อยที่สุด คือการเรียงลำดับคำขยายต่างๆเท่ากับ 34% โดยความผิดพลาดทางไวยากรณ์อื่น ๆ ไม่ถึง 30% โดยความผิดพลาดทางไวยากรณ์อันดับที่ 2 คือ การใช้ประโยค “把” เท่ากับ 25% การใช้คำช่วยเสริมโครงสร้าง “的、地、得” เท่ากับ 20% การใช้คำเชื่อมติดเท่ากับ 14% การใช้ประโยคเปรียบเทียบติดเท่ากับ 6% การใช้คำเสริมบอกทิศทางติดเท่ากับ 1%

โดยจากผลการเก็บรวบรวมข้อมูล สามารถสรุปได้ว่าความผิดพลาดทางไวยากรณ์ในงานเขียนของนักศึกษาที่พบบ่อยที่สุด คือการเรียงลำดับคำขยายต่างๆ ส่วนการใช้คำเสริมบอกทิศทางติดนั้น นักศึกษาไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องของไวยากรณ์นี้มาก และสามารถแต่งประโยคได้ดี ซึ่งผลลัพธ์ในข้อนี้สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาค่อนข้างเข้าใจในไวยากรณ์เรื่องคำเสริมบอกทิศทางเนื่องจากคำบอกทิศทางในภาษาไทยและภาษาจีนนั้นมีการใช้ที่คล้ายกันมาก

2. ลักษณะข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์และการเปรียบเทียบไวยากรณ์ไทยและจีน

จากการอ่านบทความของนักศึกษาทั้งหมดพบว่าปัญหาส่วนใหญ่อยู่ที่นักศึกษาเรียงลำดับโครงสร้างประโยคทางไวยากรณ์ผิด โดยหลังจากการวิเคราะห์แล้วผู้วิจัยได้รวบรวมปัญหาทางไวยากรณ์ที่ผิดบ่อยๆไว้เป็นประเด็นใหญ่ๆ 2 ประเด็น ดังนี้

2.1 การเรียงลำดับคำขยายกริยาที่มีหลายตัวผิด

ปกติแล้วลำดับการเรียงประโยคของไวยากรณ์ภาษาจีน คือ “ประธาน+กริยา+กรรม” สำหรับวิเศษณ์และส่วนขยายกริยาจะอยู่ด้านหน้าคำกริยาและคำคุณศัพท์และไม่ว่าส่วนขยายคำกริยาจะเป็นคำศัพท์หรือกลุ่มคำศัพท์ต่างก็มีการวางตำแหน่งที่ชัดเจนดังนั้นโครงสร้างของประโยคเมื่อมีส่วนขยายกริยาจะเป็นดังนี้ “ประธาน+ส่วนขยายกริยา+กริยา+กรรม” เช่น 我明天也许参加会议。

สำหรับลำดับการเรียงประโยคของไวยากรณ์ภาษาไทยนั้นก็เหมือนกับภาษาจีนคือ “ประธาน+กริยา+กรรม” แต่ภาษาไทยนั้นวิเศษณ์และส่วนขยายกริยาจะอยู่ด้านหลังคำกริยาและคำคุณศัพท์และไม่ว่าส่วนขยายคำกริยาจะเป็นคำศัพท์หรือกลุ่มคำศัพท์ต่างก็มีการวางตำแหน่งที่ชัดเจนเหมือนภาษาจีนเช่นกัน ดังนั้นโครงสร้างของประโยคเมื่อมีส่วนขยายกริยาจะเป็นดังนี้ “ประธาน+กริยา+กรรม+ส่วนขยายกริยา”

ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้นักศึกษาเกิดความผิดพลาดในการเขียนบ่อยครั้ง ตัวอย่างดังนี้

(1) 下课了！你要去吃饭跟谁？

ต้องแก้ไขเป็น：下课了！你要跟谁去吃饭？

เพราะกลุ่มคำที่แสดงถึงเป้าหมาย “跟谁” ทำหน้าที่เป็นคำขยายกริยาในภาษาจีนต้องวางไว้ด้านหน้าคำกริยา ส่วนในภาษาไทยนั้นกลุ่มคำที่แสดงเป้าหมาย “กับใคร” จะวางไว้ด้านหลังคำกริยา คือ คุณไปกินข้าวกับใคร 我们走从这边出来。

ต้องแก้ไขเป็น : 我们从这边走出来。

เพราะบุพบทในภาษาจีน “从这边” ทำหน้าที่เป็นคำขยายกริยาจึงต้องวางไว้ด้านหน้าคำกริยา ส่วนในภาษาไทยนั้นบุพบท“จากที่นี่” จะวางไว้ด้านหลังคำกริยา คือ พวกเราเดินออกมาจากที่นี่

(2) 我毕业后年。

ต้องแก้ไขเป็น : 我后年毕业。

เพราะคำบอกเวลาในภาษาจีน “后年” ทำหน้าที่เป็นคำขยายกริยาจึงต้องวางไว้ด้านหน้าคำกริยา ส่วนในภาษาไทยนั้นคำบอกเวลา “ปีถัดไป” จะวางไว้ด้านหลังคำกริยา คือ ฉันจบการศึกษาปีถัดไป นอกจากนี้ ภาษาจีนยังมีโครงสร้างคำขยายกริยาที่ซับซ้อนกว่านี้ เช่น ในกรณีที่มีคำขยายคำกริยาหลายตัวหรือประเภทของกลุ่มคำหลายประเภท แต่มีคำกริยาเพียง 1 ตัวที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันซับซ้อน ซึ่งโครงสร้างนี้เองจะแตกต่างกับภาษาไทย ดังตารางต่อไปนี้

ตำแหน่งการเรียงลำดับของคำและกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นคำขยายกริยาในภาษาจีน

คำขยายกริยา							คำหลัก
เวลา	สถานที่	ขอบเขต	ระดับ	อารมณ์หรือรูปแบบ	วิธีการ	เป้าหมาย	
昨天	在家里	都	很	兴奋地	用英语	对他	说
上周	在公园里	只(是)	十分	简单地		跟他	谈了谈

ตำแหน่งการเรียงลำดับของคำและกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นคำขยายกริยาในภาษาไทย

คำขยายกริยา					คำหลัก	คำขยายกริยา	
เวลา	ขอบเขต	วิธีการ	อารมณ์หรือรูปแบบ	ระดับ		เป้าหมาย	สถานที่
上周	只(是)	用英语	简单地	十分	谈了谈	跟他	在公园里

หมายเหตุ : กลุ่มคำที่แสดงเป้าหมายและกลุ่มคำบุพบทที่แสดงสถานที่ในภาษาไทยปกติแล้วจะอยู่หลังคำหลัก

2.2 การเรียงลำดับคำขยายคำนามที่มีหลายตัว

เนื่องจากลำดับการเรียงคำขยายคำนามในภาษาจีนและภาษาไทยต่างกัน จึงทำให้การแต่งประโยคของนักศึกษาได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ที่ทำให้ลำดับการแปลภาษาหรือการเรียงประโยคเป็นไปตามภาษาแม่ก็คือภาษาไทยนั่นเอง ยกตัวอย่างเช่น

(1) 她是一位优秀的有 30 多年教学经验的泰国的英文女教师。

ลำดับที่ถูกต้อง: 她是泰国的一个有 30 多年教学经验的优秀的英文教师

วิเคราะห์: จากประโยคนี้ คำนามบอกขอบเขต จำนวน กริยาวลี คำคุณศัพท์และคำขยายที่เป็นคำนามในภาษาจีน ทำหน้าที่เป็นคำขยายคำนาม จึงต้องวางไว้ด้านหน้าคำนามหลัก ส่วนในภาษาไทยนั้น คำขยายคำนามต่างๆ จะวางไว้ด้านหลังคำนามหลัก คือ เขาเป็นอาจารย์ภาษาอังกฤษชาวไทยที่ยอดเยี่ยมท่านหนึ่งที่มีประสบการณ์มากกว่า 30 ปี

(2) 很多附近的邻居都跑到这儿来看我爷爷。

ลำดับที่ถูกต้อง: “附近的很多邻居都跑到这儿来看我爷爷。”

วิเคราะห์: จากประโยคนี้ ด้านหน้าประธานของประโยค“邻居”มีคำขยาย 2 ส่วน คือ“很多”ที่แสดงปริมาณและ“附近”ที่บอกบริเวณหรือขอบเขต ซึ่งจากความหมายของประโยคแล้ว นักศึกษาต้องการสื่อความหมายว่า “เพื่อนบ้านบริเวณรอบๆหลายคน” ดังนั้นคำขยายที่บอกขอบเขตต้องวางไว้ด้านหน้าคำคุณศัพท์แล้วค่อยลงท้ายด้วยคำหลัก ซึ่งก็คือแก้เป็น “附近的很多邻居”ส่วนในภาษาไทยนั้นคำขยายคำนามต่างๆ จะวางไว้ด้านหลังคำนามหลัก คือ เพื่อนบ้านบริเวณนี้หลายท่านต่างพากันมาเยี่ยมคุณปู่ที่นี่

(3) 多多复习，多多预习是有效的提高汉语水平的方法。

ลำดับที่ถูกต้อง: “多多复习，多多预习是提高汉语水平的有效的方法。”

วิเคราะห์: จากประโยคนี้ ด้านหน้ากรรมของประโยค“方法”มีส่วนขยายคำนามที่เป็นกริยาวลีค่อนข้างยาว และมี“有效的” เป็นคำคุณศัพท์ขยายอีกเช่นกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าวางตำแหน่งผิด เพราะกริยาวลี คำคุณศัพท์ในภาษาจีน ทำหน้าที่เป็นคำขยายคำนาม โดยต้องเอากริยาวลีขึ้นก่อนคำคุณศัพท์ จึงต้องวางไว้ด้านหน้าคำนามหลัก จึงต้องแก้ไขเป็น “提高汉语水平的有效的方法” ส่วนในภาษาไทยนั้นคำขยายคำนามต่างๆ จะวางไว้ด้านหลังคำนามหลัก คือ วิธีที่มีประสิทธิภาพในการยกระดับความรู้ทางภาษาจีน

(3) 家里放着各式各样他以前所使用的东西。

ลำดับที่ถูกต้อง: “家里放着他以前所使用的各式各样的东西。”

วิเคราะห์: จากประโยคนี้ ด้านหน้าของคำหลัก“东西” มีส่วนขยายคำนามที่เป็นกริยาวลีและ“各式各样” ที่เป็นคำคุณศัพท์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าวางตำแหน่งผิด เพราะกริยาวลี คำคุณศัพท์ในภาษาจีน ทำหน้าที่เป็นคำขยายคำนาม โดยต้องเอากริยาวลีขึ้นก่อนคำคุณศัพท์แล้วค่อยตามด้วยคำนามหลัก จึงต้องแก้ไขเป็น “他以前所使用的各式各样的东西” ส่วนในภาษาไทยนั้นคำขยาย

คำนามต่างๆ จะวางไว้ด้านหลังคำนามหลัก คือ ในบ้านมีสิ่งของต่างๆที่เขาใช้เมื่อก่อนนี้วางอยู่ ซึ่งจะแสดงความแตกต่างในการเรียงลำดับคำของทั้งภาษาจีนและภาษาไทยให้เห็นชัดเจนตามตารางด้านล่างนี้

การเรียงลำดับคำขยายคำนามในภาษาจีน

ส่วนขยายคำนาม					คำหลัก
คำนามบอกขอบเขต	จำนวน	กริยาวลี	คำคุณศัพท์	คำขยายที่เป็นคำนาม	
泰国的	一位	有 30 多年教学经验的	优秀的	英文	教师
附近的			很多		邻居
		提高汉语水平的	有效		方法
		他以前所使用的	各式各样的		东西

การเรียงลำดับคำขยายคำนามในภาษาไทย

คำหลัก	ส่วนขยายคำนาม				
	คำขยายที่เป็นคำนาม	คำนามบอกขอบเขต	คำคุณศัพท์	จำนวน	กริยาวลี
อาจารย์	ภาษาอังกฤษ	ชาวไทย	ที่ยอดเยี่ยม	ท่านหนึ่ง	ที่มีประสบการณ์มากกว่า 30 ปี
เพื่อนบ้าน		บริเวณนี้	หลายท่าน		
วิธี			ที่มีประสิทธิภาพ		ในการยกระดับความรู้ทางภาษาจีน
สิ่งของ			ต่างๆ		ที่เขาใช้เมื่อก่อนนี้

อภิปรายผล

ในการเรียนภาษาที่ 2 หลังจากที่ได้เรียนรู้ภาษาแม่ไปเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้วนั้นย่อมจะเกิดอุปสรรคและปัญหาในการเรียนรู้ ตั้งจากผลการวิเคราะห์ข้างต้นจะเห็นได้ว่าความผิดพลาดทางไวยากรณ์ส่วนใหญ่เกิดจากหลายปัจจัย ซึ่งจะขอสรุปเป็นหัวข้อดังนี้

1. อิทธิพลจากภาษาแม่

จากหนังสือเรื่อง “แนวคิดทางการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ” ของ กู๋เจี้ยนจี้ ได้กล่าวถึงเรื่องอิทธิพลของภาษาแม่ไว้ว่า ผลกระทบจากการเรียนภาษาที่ 2 เป็นรูปแบบการคิดทางจิตวิทยาอย่างหนึ่ง กล่าวคือทักษะความรู้ที่ได้รับรวมถึงวิธีการเรียนที่เคยผ่านมาแล้วนั้น มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ในเรื่องใหม่ ซึ่งถือว่าเป็นผลกระทบในแง่บวก แต่ในทางกลับกันก็มีผลในแง่ลบ ซึ่งจุดนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นอุปสรรคในการเรียนภาษาต่างประเทศ และในทางทฤษฎีการวิเคราะห์ยังได้กล่าวไว้ในทิศทางเดียวกันว่า ภาษาแม่ของผู้เรียนมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 โดยมีผลทั้งในเชิงบวกและลบ ซึ่งก็สอดคล้องตามหลักจิตวิทยาที่ว่า การถ่ายโยงการเรียนรู้ทางลบ (Negative Transfer) เป็นการถ่ายโยงการเรียนรู้แบบที่ผลการเรียนรู้ในภาษาหนึ่งไปขัดขวางทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในอีกภาษาหนึ่งช้าลง หรือได้ประสิทธิภาพที่ไม่ดีเท่าที่ควร โดยการถ่ายโยงการเรียนรู้ทางลบนี้จะเกิดในแบบตามรบกวน (Proactive Inhibition) ก็คือ ผลการเรียนรู้ภาษาแรกไปขัดขวางการเรียนรู้ในภาษาที่ 2 ทำให้เกิดความสับสนและเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ให้ได้ผลดี

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า ถึงแม้จะเป็นการเรียนรู้ในด้านภาษาเหมือนกัน แต่ด้วยระบบในภาษาต่างๆไม่เหมือนกัน แต่ละภาษาต่างก็มีระบบเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ดังนั้นเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาแม่จนมีระบบที่แน่นอนชัดเจนในสมองแล้วจึงเป็นการยากที่จะเปลี่ยนแปลงระบบหรือกระบวนการความคิดทางสมองยกตัวอย่างประโยค เช่น ฉันกินข้าวเย็นที่โรงอาหารทุกวัน ในภาษาจีนต้องใช้ว่า **我每天在食堂吃晚饭**。 ซึ่งโครงสร้างหลักๆคือภาคประธานและภาคแสดงที่มีการวางตำแหน่งเหมือนกัน แต่ส่วนขยายต่างๆหรือคำบอกเวลานั้นต้องมีการสลับตำแหน่งตามโครงสร้างของภาษาจีน ดังนี้

	ภาคประธาน	ภาคแสดง
ภาษาไทย	ประธาน	คำกริยา/กริยาวลี (+ เวลา) + สถานที่ + เวลา
ภาษาจีน	ประธาน	เวลา + สถานที่ + คำกริยา/กริยาวลี

กล่าวคือ ในภาษาจีนนั้น เวลาหรือสถานที่เมื่อทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกริยา สถานที่ที่ต้องวางไว้ด้านหน้าคำกริยาหรือกริยาวลี และไว้ด้านหลังเวลา แต่ภาษาไทยนั้นสถานที่ที่จะวางไว้ด้านหลังคำกริยาหรือกริยาวลี ส่วนเวลานั้นจะวางไว้ด้านหน้าสถานที่หรือด้านท้ายประโยค ด้วยเหตุนี้อิทธิพลจากภาษาแม่จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนได้ และส่งผลให้แต่งประโยคในภาษาจีนผิด

2. การถ่ายโยงการเรียนรู้ทางลบของภาษาที่ 2

เนื่องจากผู้เรียนเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีระดับภาษาอยู่ในระดับต้นและกลาง ดังนั้นความสามารถด้านไวยากรณ์เรื่องการวางคำขยายกริยาและคำนามในภาษาจีนจะมีจำกัด โดยผู้เรียนจะเอาโครงสร้างภาษาแม่เป็นหลักและนำมาใช้กับภาษาที่ 2 ด้วย จึงทำให้เกิดความผิดพลาดทางไวยากรณ์ ถึงแม้ว่านักศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ส่วนใหญ่จะเคยเรียนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษามาแล้วและมีทักษะทางด้านภาษาจีนมาไม่น้อย แต่ความรู้ทางภาษาจีนก็ยังคงมีจำกัด ทำให้เวลาแต่งประโยคมักจะสับสนในการเรียงลำดับคำขยายต่างๆในภาษาจีน ซึ่งเห็นได้ชัดว่าเกิดจากการถ่ายโยงการเรียนรู้ทางลบของภาษาที่ 2

3. ตำราเรียนไม่เหมาะสม

ตำราเรียนภาษาจีนถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนของผู้เรียนเพราะถ้าผู้เรียนได้ใช้ตำราเรียนที่ดีและมีความเหมาะสมแน่นอนว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็ย่อมดีตามตำราเรียนไปด้วยปัจจุบันตำราเรียนภาษาจีนในประเทศไทยมีมากมายแต่ตำราเรียนส่วนใหญ่จะเน้นไวยากรณ์ในเรื่องยากๆเท่านั้น เช่น ประโยคการใช้ “把”, “被”, ประโยคเปรียบเทียบ “比”, คำช่วยเสริมโครงสร้าง “的、地、得” หรือคำเสริมบอกทิศทาง เป็นต้น และละเอียดไวยากรณ์ง่ายๆ เช่น การวางตำแหน่งส่วนขยายคำกริยาและคำนามที่มีหลายตัว ซึ่งไวยากรณ์เหล่านี้ถึงแม้ว่าจะไม่ยากเท่าไวยากรณ์ที่กล่าวมาข้างต้นแต่ผลการวิจัยออกมาชัดเจนว่านักศึกษาส่วนใหญ่ต่างวางตำแหน่งส่วนขยายคำกริยาและคำนามที่มีหลายตัวผิดตำแหน่ง ซึ่งจะสนับสนุนเหตุผลที่ว่าตำราเรียนที่ใช้นั้นยังไม่ค่อยตอบโจทย์ของผู้เรียนได้ครบทุกด้าน ที่จริงแล้วตำราที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับส่วนขยายคำกริยาและคำนามยังมีขายตามร้านหนังสือทั่วไปแต่ว่าเนื้อหาที่มีนั้นก็ยังไม่ละเอียดพอ หรือไม่ก็เป็นแค่เฉพาะการวางตำแหน่งส่วนขยายคำกริยาและคำนามเท่านั้น ไม่มีแบบที่เป็นวางตำแหน่งส่วนขยายคำกริยาและคำนามหลายตัว ดังนั้นเวลาที่ผู้สอนใช้ตำราเรียนเหล่านี้ ในการสอน เช่น รายวิชา 476 ก็มักจะละเอียดในจุดดังกล่าว เช่น รายวิชาภาษาจีนระดับต้น กลาง สูง ที่ใช้หนังสือ 博雅 ในการสอนที่ผู้สอนมักจะสอนโดยยึดตามเนื้อหาในตำราเป็นหลักสำหรับผู้สอนแล้ว ไวยากรณ์เรื่องส่วนขยายคำกริยาและคำนามไม่ยาก แต่สำหรับผู้เรียนแล้วถ้าผู้เรียนไม่ได้ระมัดระวังการใช้หรือยังมีความรู้ในด้านการวางตำแหน่งต่างๆไม่เพียงพอที่จะใช้ผิดและเกิดเป็นความผิดพลาดที่จำเป็นประจำได้

4. การให้ข้อมูลหรือการอธิบายของอาจารย์ผู้สอนยังไม่เต็มที่

จากการสัมภาษณ์และสอบถามนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ถึงเรื่องการให้ข้อมูลหรือการอธิบายของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนหลายท่านไม่ได้อธิบายไวยากรณ์เรื่องการวางตำแหน่งส่วนขยายคำกริยาและคำนามในกรณีที่มีหลายตัวอย่างละเอียด กล่าวคือ เวลาที่ผู้สอนพบกับไวยากรณ์ดังกล่าวก็มักจะใช้วิธีสอนแบบอธิบายความหมาย แปลหรือไม่ก็ให้แต่งประโยค มีผู้สอนน้อยคนที่จะอธิบายอย่างละเอียดหรือไม่ก็จะไปอธิบายอย่างละเอียดในรายวิชาการแปลภาษาจีนเท่านั้น

กลยุทธ์การเรียนการสอนเพื่อแก้ไขปัญหา

หลักไวยากรณ์เรื่องการเรียงลำดับตำแหน่งส่วนขยายคำกริยาและคำนามในกรณีที่มีหลายตัวกับการศึกษาแนวทางการสอนเป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญควบคู่กันไป ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เรื่องการเรียงลำดับตำแหน่งส่วนขยายคำกริยาและคำนามในกรณีที่มีหลายตัวได้สะท้อนถึงปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศที่ 2 ว่ายังไม่สมบูรณ์แบบพอ ดังนั้นเพื่อลดข้อผิดพลาดดังกล่าว พัฒนารูปแบบการสอนรวมถึงเพิ่มขีดความสามารถทางการเรียนภาษาจีนให้กับผู้เรียน ผู้สอนจึงควรที่จะพยายามหาวิธีสอนใหม่ๆ เพื่อมาแก้ปัญหาให้ตรงจุด ซึ่งคณะผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางวิธีการสอนที่จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว 3 รายการ ดังนี้

1. ศึกษาเปรียบเทียบไวยากรณ์ทั้งภาษาไทยและจีนให้ชัดเจน

อันดับแรกผู้สอนต้องอธิบายถึงการเรียงลำดับตำแหน่งส่วนขยายคำกริยาและคำนามในกรณีที่มีหลายตัวและเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีก็ควรจะมีการแนะนำโครงสร้างการเรียงลำดับก่อน ถึงแม้ไวยากรณ์ดังกล่าวจะไม่ซับซ้อนมาก แต่สำหรับไวยากรณ์ภาษาไทยที่มีโครงสร้างต่างจากภาษาจีน ถ้าผู้สอนไม่ได้อธิบายเรื่องการเรียงลำดับให้ชัดเจนแต่แรก ก็จะมีความเป็นไปได้สูงที่ผู้เรียนจะเกิดความสับสนในเรื่อง การเรียงลำดับขั้นตอนแรกของการสอนคือ ผู้สอนต้องนำลำดับของส่วนขยายคำกริยาและคำนามในกรณีที่มีหลายตัวรวมถึงคำหลักมาอธิบายก่อนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำการเรียงลำดับที่ถูกต้องได้อย่างแม่นยำ หลังจากที่ผู้สอนอธิบายการเรียงลำดับเสร็จแล้วก็ให้ผู้เรียนลองแต่งประโยคตามโครงสร้างการเรียงประโยคดังกล่าวเพิ่มเติมด้วยตนเอง เพื่อทดสอบความเข้าใจและเน้นย้ำโครงสร้างดังกล่าวอีกครั้งเพื่อให้จดจำโครงสร้างการเรียงลำดับได้ชัดเจน นอกจากนี้ผู้สอนอาจจะใช้แบบฝึกหัดที่เกี่ยวกับการเรียงลำดับตำแหน่งส่วนขยายคำกริยาและคำนามในกรณีที่มีหลายตัวนอกบทเรียนมาเพิ่มเติมหรือสรุปให้กับผู้เรียนอีกครั้งหรืออาจจะออกแบบแผนการเรียนรู้อันเป็นการสอนเนื้อหาดังกล่าวโดยเฉพาะ และเพื่อไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกวุ่นวายเนื้อหาดังกล่าวน่าเบื่อ ผู้สอนอาจจะใช้กิจกรรมเพื่อเพิ่มความสนุกสนานในห้องเรียนให้กับผู้เรียนเพิ่มโดยยังคงใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการเรียงลำดับตำแหน่งส่วนขยายคำกริยาและคำนามในกรณีที่มีหลายตัว เช่น ผู้สอนเตรียมแผ่นภาพไว้ และเขียนคำศัพท์ไว้บนกระดานดำ จากนั้นให้ผู้เรียนเรียงลำดับตำแหน่งส่วนขยายคำกริยาและคำนามในกรณีที่มีหลายตัวให้ถูกต้อง เช่น

ส่วนขยายกริยา : ผู้สอนเตรียมบัตรคำดังนี้ 在教室里, 上个月, 清楚地, 向老师, 问题, 回答, 很 和 用汉语 จากนั้นแสดงรูปภาพ (รูปนักเรียนที่กำลังยกมือตอบปัญหาคุณครู) และให้ผู้เรียนเรียงลำดับให้ถูกต้อง ซึ่งลำดับที่ถูกต้อง คือ 他上个月在教室里很清楚地用汉语向老师回答问题。

ส่วนขยายคำนาม : ผู้สอนเตรียมบัตรคำดังนี้ 一只, 可爱的, 美国的, 白, 带墨镜的, 和 狗 จากนั้นแสดงรูปภาพ (สุนัขสุนัขปัสคาลันแอด) และให้ผู้เรียนเรียงลำดับให้ถูกต้อง ซึ่งลำดับที่ถูกต้อง คือ 一只带墨镜的可爱的美国白狗。

ส่วนขยายคำนาม : ผู้สอนเตรียมบัตรคำดังนี้ 一只, 可爱的, 日本的, 蓝, 正在吃小吃的 และ 猫 จากนั้นแสดงรูปภาพ (โตราเอม่อนกำลังกินขนม) และให้ผู้เรียนเรียงลำดับให้ถูกต้อง ซึ่งลำดับที่ถูกต้อง คือ 一只正在吃小吃小吃的可爱的日本蓝猫。

2. พัฒนาคูณภาพของตำราเรียนและการจัดการเรียนรู้

สำหรับผู้เรียนภาษาจีน ตำราเรียนที่เหมาะสมถือว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการเรียนรู้ ดังนั้นการเลือกหรือการเขียนตำราที่ดีสามารถช่วยจัดผลกระทบเกี่ยวกับการถ่ายโยงการเรียนรู้ทางลบของภาษาแม่ของผู้เรียนได้ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้หลักการทางภาษาที่ถูกต้อง กล่าวคือ ถ้าในตำราเรียนสรุปเอาโครงสร้างหรือลักษณะเด่นของการเรียงลำดับตำแหน่งส่วนขยายคำกริยาและคำนามในกรณีที่มีหลายตัวออกมาให้เห็นเป็นรูปธรรมได้ ก็จะสามารถช่วยลดปัญหาในการเรียนเรื่องดังกล่าวและทำให้ได้ผลสัมฤทธิ์ที่ดีมากขึ้น เช่น ในส่วนของไวยากรณ์ในตำราเรียนในช่วงที่อธิบายเรื่องการเรียงลำดับตำแหน่งส่วนขยายคำกริยาและคำนามในกรณีที่มีหลายตัวแล้วไม่สามารถพูดอธิบายอย่างง่าย ๆ หรือชัดเจนออกมาได้ว่ามีการเรียงลำดับอย่างไรแต่ยังต้องการที่จะนำการเรียงลำดับตำแหน่งส่วนขยายคำกริยาและคำนามในกรณีที่มีหลายตัวมาเปรียบเทียบระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนให้เห็นชัดเจน ผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีนี้ได้ คือ เขียนตารางเปรียบเทียบ ความต่างบนกระดานดำ หรือพิมพ์เอกสารตารางด้านล่างนี้ให้กับผู้เรียนให้ได้อ่านและเห็นภาพอย่างชัดเจน

การเรียงลำดับคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายคำกริยาในภาษาจีน

คำขยายกริยา							คำหลัก
เวลา	สถานที่	ขอบเขต	ระดับ	อารมณ์หรือรูปแบบ	วิธีการ	เป้าหมาย	
今天	在教室里	都	非常	高兴地		对老师	说
明天	在学校	只 (是)	十分	简单地	用汉语	给朋友	讲故事

การเรียงลำดับคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายคำกริยาในภาษาไทย

คำขยายกริยา				คำหลัก	คำขยายกริยา		
เวลา	ขอบเขต	วิธีการ	อารมณ์หรือรูปแบบ		ระดับ	เป้าหมาย	สถานที่
วันนี้	ต่างก็		ดีใจ	มาก	ที่ได้คุย	กับคุณครู	ในห้องเรียน
พรุ่งนี้	แค่	ใช้ภาษา ภาษาจีน	อย่างง่าย	มากๆ	เล่า	ให้เพื่อน (ฟัง)	ที่โรงเรียน

การเรียงลำดับคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายคำนามในภาษาจีนและไทย

คำขยายคำนาม					คำหลัก
คำนามบอกขอบเขต	จำนวน	กริยาวิลี	คำคุณศัพท์	คำนาม	
英国的	两位	研究过这件事	很了不起的	教育	哲学家
นักปรัชญา	การศึกษา	ประเทศอังกฤษ	ที่ยอดเยี่ยม	2 ท่าน	ที่เคยวิจัยเรื่องนี้มาก่อน

เพื่อให้ผู้เรียนระมัดระวังการใช้ไวยากรณ์ดังกล่าว และหลังจากที่อธิบายจบแล้วก็ให้ผู้เรียนลองยกตัวอย่างประโยคในโครงสร้างเดียวกันเพิ่มเติมหรือให้แต่งประโยคและทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม แต่ด้วยสถานการณ์ปัจจุบันที่ยังไม่มีตำราเรียนที่เหมาะสมที่เจาะลึกในเรื่องดังกล่าว ผู้สอนจึงควรเตรียมสื่อการสอนหรือหาเทคนิควิธีการอื่นๆเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มความแม่นยำในการวางตำแหน่งคำขยายให้กับผู้เรียนน่าจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด ยกตัวอย่างเช่น ยกประโยคตัวอย่างที่มีการวางส่วนขยายที่ผิดให้ผู้เรียนเห็น จากนั้นแนะนำแนวทางวิธีการแก้ไขตำแหน่งที่ผิด เพื่อให้ผู้เรียนพบจุดที่เป็นปัญหาเร็วขึ้นและฝึกการแก้ไขให้เร็วขึ้น

3. แก้ไขปรับปรุงวิธีการสอนและเพิ่มศักยภาพของอาจารย์ผู้สอน

การสอนในชั้นเรียนที่ดีของผู้สอนถือเป็นผลปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการเรียนของผู้เรียน ดังนั้นก่อนเข้าสอน ผู้สอนต้องเตรียมตัวเพื่อให้มีความพร้อมและความแม่นยำในไวยากรณ์เรื่องการเรียงลำดับตำแหน่งส่วนขยายคำกริยาและคำนามในกรณีที่มีหลายตัวและต้องเข้าใจถึงสาเหตุหรือต้นตอของปัญหาในการใช้ไวยากรณ์ที่ผิด และเน้นย้ำเรื่องการเรียงลำดับตำแหน่งส่วนขยายคำกริยาและคำนามในกรณีที่มีหลายตัวอีกครั้ง อธิบายถึงจุดที่มักจะผิดบ่อยๆ และให้ทำแบบฝึกหัดทบทวนซ้ำๆก็จะช่วยลดความผิดพลาดในการแต่งประโยคในไวยากรณ์ดังกล่าวได้ นอกจากนี้ ผู้สอนก็ไม่ควรที่จะสอนโดยยึดติดกับไวยากรณ์ในตำราเรียน ควรจัดทำเนื้อหาเพิ่มเติมเอง เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว และขณะที่ผู้สอนอธิบายก็ควรแนะนำแนวทางแล้วให้ผู้เรียนลองแต่งประโยคด้วยตนเองหรือใช้กิจกรรม เกมต่างๆมาฝึกการใช้ไวยากรณ์ดังกล่าว เอาความผิดพลาดหรือจุดที่ผิดบ่อยมาวิเคราะห์ให้เห็นภาพแล้วอธิบาย ซึ่งถ้าผู้สอนสามารถนำเอาวิธีต่างๆที่กล่าวนี้มาใช้ในการสอนก็จะช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างและแต่งประโยคได้ถูกต้องมากขึ้น

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

วิจัยเล่มนี้ได้ดำเนินการวิจัยด้วยการวิเคราะห์บทความในงานเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิชาเอก การสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในรายวิชา 476 341 การเขียนภาษาจีน 1 ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับภาษาจีนอยู่ในระดับต้นถึงกลาง ผลการทำวิจัยพบว่าบทความของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ส่วนใหญ่ไม่ปรากฏความผิดพลาดในเรื่องของคำศัพท์แต่จะผิดพลาดในเรื่องไวยากรณ์ การแต่งประโยค เพราะว่าคำศัพท์เป็นหน่วยทางไวยากรณ์ส่วนที่เล็กที่สุดในภาษาจีนที่สามารถใช้โดดๆได้ จึงทำให้การประกอบคำ การเปลี่ยนแปลงของคำและชนิดของคำเป็นเรื่องที่ค่อนข้างง่ายสำหรับผู้เรียนและไม่ซับซ้อนเท่าประโยค เพราะเมื่อเรียนคำศัพท์ไปแล้วก็สามารถจดจำความหมายและไม่ประกอบคำใหม่ขึ้นเองตามอำเภอใจ แต่ในการแต่งประโยคนั้นจะเกิดปัญหาและความผิดพลาดมากกว่า เพราะมีโครงสร้างที่ยู่งยากกว่า ทำให้เกิดการเรียงลำดับที่ผิด ซึ่งผลลัพธ์ที่ออกมาคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิชาเอกการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เกิดความผิดพลาดเรื่อง “การวางตำแหน่งส่วนขยายคำกริยาและคำนามในกรณีที่มีหลายตัว” มากที่สุด นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นอีกว่าสาเหตุของการที่ทำให้เกิดความผิดพลาดนั้นมาจากหลายสาเหตุ วิจัยฉบับนี้จึงได้นำเอาข้อผิดพลาดดังกล่าวมาวิเคราะห์และอธิบาย แต่ทฤษฎีก็ยังเป็นทฤษฎี สิ่งที่สำคัญมากกว่าคือต้องนำเอาผลลัพธ์นั้นไปเป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุง นำมาปรับใช้ในการสอนจริงเพื่อให้ได้ประสิทธิผลสูงสุด

กิตติกรรมประกาศ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยค้นคว้าอิสระของอาจารย์ในสาขาวิชา การสอน ภาษาจีน ในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งคณะผู้เขียนใคร่ขอขอบพระคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ในรายวิชา 476 341 การเขียนภาษาจีน 1 ทุกท่าน ที่ได้มีส่วนช่วยให้ งานวิจัยดังกล่าวสำเร็จลงได้ด้วยดี จนมีผลการวิจัยมาเผยแพร่เป็นบทความวิจัยให้ผู้อ่านได้ศึกษา ความผิดพลาดทางไวยากรณ์และเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนต่อไป

References

- Li, D. (1996). *Waiguoren Xue Hanyu Yufa Pianwu Fenxi*. [Analysis of Errors of Foreign Students in Learning Chinese Grammar]. Beijing: Beijing Language and **Culture University Press**.
- Liu, Y. (2001). *Shiyong Xiandai Hanyu Yufa*. [Practical modern Chinese grammar]. Beijing: The Commercial Press.
- Lu, Q. (2006). *Shiyong Duiwai Hanyu Jiaoxue Yufa*. [Practical teaching Chinese grammar]. Beijing: Beijing University Press.
- Mora, T. (2018). “kānsuksā kānraprū phāsā Āhīn khōng naksuksā laksūt sōng parinyā sākha wīchākān sōn phāsā Āhīn nai thāna phāsā tāngprathēt Khana Suksāsāt Mahāwitthayālai Sinlapākōn ” [Study The Acquisition Of Two-Degree Chinese Students As A Second Language Faculty Of Education Silpakorn University]. Veridian E-Journal, Silpakorn University 11,1 (January – April) : 3598-3610. Retrieved March 30 , 2015 from <http://baike.baidu.com/view/456681.htm#sub456681>.
- Tungsirivat, K., & team. (2017). “kān rīanrū phāsā Āhīn choēng watna patibatsāt khōng naksuksā sākha wīchākān sōn phāsā Āhīn nai thāna phāsā tāngprathēt Khana Suksāsāt Mahāwitthayālai Sinlapākōn ” [Learning Chinese for pragmatics of student teaching Chinese as a Foreign language]. Veridian E-Journal, Silpakorn University 10,1 (January – April) : 582-591.
- Zhao J. (1997). *Yufa Yanjiu Yu Duiwai Hanyu Jiaoxue*. [Chinese Studies and Teaching Chinese as a Foreign Language] Beijing: Beijing Language and Culture University Press.
- Zhao, J. (2004). *Duiwai Hanyu Jiaoxue Gailun*. [Introduction to Teaching Chinese as a Foreign Language]. Beijing: The Commercial Press.
- Zhu, D. (1982). *Lectures on Chinese grammar*. Beijing: The Commercial Press.